

Ως μὲν γὰρ ἅπαντες λέγουσιν, ὅτι ἐξ
 ἀρχῆς ὁ πλεῖς ἐπιφασίην ἔχει ~~πρὸς~~
 Πυθαγόραν τε, τὴν Πελίαν Σειλάντου, καὶ
 ἠ' Ἐπανόδου, καὶ ἠ' ἐν τῷ παραπλή
 κτην ὄβη ἐπικρατεία. Καὶ τῆ Δία
 ἠ' ἐπιπλεον γενήθειδα πλάγη, καὶ ἀπὸ
 καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Μεγαλέω, ἐκ τῶν
 ἐστὶν νῦν δεικνυμένων καὶ πεπιδευμένων
 ἔστιν, ἐκ τῆς Ὀμηρῆς φωνῆς. Ἦτε γὰρ αἱ
 δεικνύσθαι περὶ φασίην πολίσι καὶ ὁ
 Αἰγῆς πεπιδευθῆαι βασιλευσάει τῆς Κολ
 χίδος, καὶ ἔστι τοῖς ἐκεῖ τῆς ἔπιμυθιον
 τῆς ἰστορίας. Ἦτε Μυθία φαρμακίς ἰσορῶ
 ται, καὶ ὁ πλεῖτος τῆς ἐκεῖ χώρας, ἐκ
 τῶν χρυσείων καὶ ἀργυρίων καὶ ἀβίδε
 ρείων, καὶ δικαίων τινα ὑπαγορεύει
 προφασίην τῆς δαταίας, καὶ ἠ' ἦν καὶ
 Φριξὸς προτῆρον ἐδείξεν ^{τὸν} ~~τὴν~~ πλεῖ
 τῆς ἰστορίας. καὶ ἐστὶν ὑπομνηματὶα τῆς
 ἀμφὸς δαταίας, τῆ, τῆ Φριξίον, τῆ ἐν
 τοῖς μεθόδοις τῆς τῆ Κολχίδος καὶ τῆς
 Ἰβηρίας: καὶ τῆ Ἰαβονεΐα πολλὰς

και της Αρμενίας, και της Μυθίας και
 των πληθιοχωρων αυταις τοπων δεικνυ-
 ται. και μεν και περι Σινωπην και την
 ταυτης παραλια και την Προποντιδα,
 και του Ελλησπορου μεχρι των κατα
 την Λυκνον τοπων λεγεται πολλα τεκ-
 μηρια της τε Ιαθονος ερωσειας και της
 φριξου. της δε Ιαθονος και των επιδω-
 ξαντων Κολχων, μεχρι της Κρητης και
 της Ιταλιας, και της Αδριας. ων ενια
 και ο Καλλιμαχος επιδημιαντη, το, τε
 μεν,

Αιγλητην αναφην τε Λακωνιδι γειτοτα Θρησ.
 Ασυρο. αρχομενος,

- Ως υδρας εκ Αιγλαο Κυτας,
 Αιδις ες αρχαιαν ελλεον Αιμονιην
 το, τε δε και των Κολχων.

Οι μεν επ Ιλλυρικου πορε οχαδωνασε
 ερσημα,

Αλα παρα Εανδης Αρμονιης οφιος
 Ασυρο εκτιδουασο, το μεν φυραδων τις ενισποι
 Ιθαικος, ατας κεινω γλωσσ' ονομαζε Πελιας.

Τιτες και του Ιθρον αναπλευσαι φαει μεχρι
 πολυ της περι του Ιαθου, οτι δε και μεχρι

τη Αδρια. οι μεν κατε αγνοιαν των τοπων,
 οτι δε και ποταμοι Ιθρον εκτε μεγαλη
 Ιθρον την ασηνη εμοντα εκβαλλειν εις
 του Αδριαν φαει. τα δε εκ απιδανως οδ'
 απιδως Ιθρονες.

Τοιαυταις ου τιβιν αφορμας ο ποιητης
 χρυσομενος, τε μεν ομολογει τοις Ισομε-
 νοις. προκωδευει δε τετοις, εδος τι φε-
 λαττον και κοιρον και ιδιον. Ομολογει
 μεν, οταν Αιγλητην ονομαζη, και του Ιαθο-
 να, και την Αρω λεγη, και παρα του
 Αιγλητην πλαττη

Ουφριου ες Αργονουδ.

Dasfrun gibt so Argonoude.
 V. 300
 Nicht allem Gultungem der demselb lieder
 Oufriou das Jure mit in Hildfisch
 abzugem. v. 590.

Si Argonoude wollen den Oueidri
 zum Amfifur wisten, hies aber lufel id
 eb, weil: in vndh, das huan besfiden
 fole luey den hifm hifm hifm den
 Oufriou zu vnfraulifon. Dieu

